

Můj obyčejný dubnový den

Pravidelně každé ráno vstávám i bez budíku kolem 6,45 hod. Budím se sám i proto, že mi do pokoje hned ráno začne svítit sluníčko. Mám rád ranní povalování☺ s telefonem, kdy zjišťuji informace, co se událo☺, co nového ve sportu atd.

Když se dokopu vylézt z postele, moje kroky míří do koupelny a dělám pravidelnou ranní hygienu a pospíchám si připravit nějakou lehčí snídani, než mi začne online výuka. Pravda, někdy snídani nestihnu a snídám mezi výukou. Jediné co mi maminka stále vyčítá, že jsem celé dopoledne v pyžamu.

Každý všední den usedám k mému stolu podle rozvrhu.
Ráno si vždy roztáhnu závěs a sluníčko mě krásně

probere. Týdně mám 14 hodin a plus u něho dělám domácí úlohy. Často mě boleli záda, a proto jsem si koupil speciální herní židli. Na online výuku jsem si už docela zvykl a mám už svůj rituál. Úkoly se snažím plnit průběžně a včas, abych toho na konci týdne neměl moc.

Odpoledne po skočení výuky, obědu a lehkého odpočinku u počítačových her si jdu zasportovat. Konečně máme i oficiální fotbalové tréninky, které mi chyběly ze všeho nejvíce. Hlavně se setkáváme se spoluhráči, někteří jsou zároveň i moji spolužáci 😊.

Kromě fotbalu i velmi rád jezdím na kole. Letos nám počasí moc nepřeje, ale když se teple oblečeme, tak můžeme vyrazit. Minulou sobotu jsme se vydali na kolech na celodenní výlet s cílem Olomučany u babičky na chatě, kde jsme měli zakončení s grilováním. Grilované masíčko jsme si museli nejdříve zasloužit a to výšlapem na kolech až na Nový hrad, pravda – to nám dalo i se setřenicí Peťou a sestrou Aničkou docela zabrat (viz. přiložené foto☺).

